

18.

V. v. 63
1-3

310
324
338
352
415
429

V. v. 71
1-3

1140
1125

1105
1053
1042
1021
1006
950
939
929
916
906
859
853

618
700
504

V. v. 4411
1-3

1220
1247
100
118
149
229
252

531
740

Sz. v. 5101
1-3

145
201
220
253
321
357
414
425
442
459
511
528

824

idő
szép-
nalán

nnak

Szerkesztési iroda:
Nagy-Becskek,
Zápolya-utca 1-ső szám,
hová a lap szellemi részét illet
minden közlemény intézendő

Kiadóhivatal:
Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizeté-
sek és a lap szétküldésére vo-
natkozó feladatok intézendők.

Telefon szám 21.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.
Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Hirdetési árak:
Egész évre ----- 12 ft.
Félévre ----- 6 .
Negyedévre ----- 3 .
Egy hóra ----- 1 .
— Egyes szám ára 4 kr. —

Hirdetések
a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknban.
Majelenik mindennap
vasár- és ünnepszep kivételével.

Nagybecskerek, 1896. XXV. évfolyam, 267. szám. Csütörtök, november 19.

A felmondás.

Nagybecskerek, nov. 19.

Furcsa színjáték előtt áll a világ, mid-
dön az osztrák reichsrath hétfői vitáját
szemléli. E háznak összes pártjai egye-
sültek közös támadásra Magyarország
ellen, és egy elfogadott sürgősségi indit-
ványban felhívták az osztrák kormányt,
hogy okvetlen mondja fel a vám- és ke-
reskedelmi szerződést. Ettől a rendszabály-
tól bizonyosan valami rémséges hatást
reméltek az osztrák képviselőházban. Azt
hitték, hogy Magyarországon sirás és fo-
gak csikorgatása lesz a következménye
ennek a kolosszális ténynek, de meg-
feledeztek arról, hogy Magyarország
kezdettől fogva meg volt arról győződve,
hogy a fennálló szerződéses viszonyt
okvetlen fel kell mondani; és meg-
feledeztek arról, hogy a magyar sajtó-
nának már egy félévvel ezelőtt módjáb-
ban volt kijelenteni, hogy a vám- és ke-
reskedelmi szövetség felmondásának okvet-
len meg kell történnie, tekintet nélkül a
benyomásra, melyet a felmondás külföldön
kelteni fog.

Ha a létező szövetség mellett valaki
szenvedett, úgy az a magyar érdekek vol-
tak, melyeket az opportunitásnak és a
jó egyetértésnek mindig alárendeltek. Ma-
gyarország, mindig azon volt, hogy a jó
egyetértést a monarchia másik államával
áldozatokkal fizesse meg, melyeket teljes
öntudattal hozott a király személyes ér-
zelmeinek és a monarchia nagyhatalmi
állásának. Ez az elv és ezek a oportuni-
tási tekintetek magyar részen most is ér-
vényesültek a kiegyezési tárgyalások körül
és az engedményeket s a nagy anyagi
áldozatokat Magyarország e kérdésben nem
az osztrák képviselőház kedvéért hozta,
hanem igenis hozta tekintettel Magyaror-
szág királyára és a monarchia nagyhatalmi
állására.

Ha most Ausztriában az antiszemita
és antiliberalis reakció krakélerjei elfeled-
ték, hogy minő tekintetek vezérlik Magyar-
országot eljárásában és minő indokok
mértékadók a magyar kormány maga-
tartására nézve e kérdésben, úgy bizony-
nyal loyális és tapintatos eljárás báró
Bánffy miniszterelnöktől az, ha a nagy
és magasatos célt tartva szem előtt, a
magyarelles demonstrációk által nem
engedi magát visszatartani annak hangsü-
lyozásától és bebizonyításától, hogy a
monarchiának odaát oly féltékenyen őrzött
súlypontja minden lármára daczára bizony-
mégis csak Magyarországon van, és hogy
a Bánffy kabinet e megdönthetetlen igaz-
sággal szemben csak nemzeti politikát foly-
tat, midőn iparkodik ezt a súlypontot jól
fenn is tartani.

Az osztrák ad hoc egyesült ellenzék
expektorációjából és az osztrák miniszter-
elnök nyilatkozatából a magyar közvéle-
mény csak egy megdönthetetlen tényt vesz
ki, hogy t. i. Magyarország évszázadok
óta nem foglalt el Ausztriával szemben
preponderánsabb állást, mint báró Bánffy
miniszterelnök alatt. Az osztrák-magyar
monarchiában Magyarország lett a többet
nyomó és döntő fél és e tény ellen kapá-
lódznak Ausztriában minden lehetetlen
eszközzel.

Az osztrák képviselőház hétfői vitája
ismerteti meg csak igazán velünk a ma-
gyar miniszterelnök államférfiúi superioritá-
sát, mert az a saját megszégyenítő gyen-
geségtük beismerése volt.

A nagymartonai kerület országgyűlési kép-
viselője, Asbóth János, legközelebb belép a
néppártba. Főkéntese Nogaáll Károly torna-
falusi plébános, nyilt levelet intézett a kerület
választóhoz, amelyben tudatja velük, hogy As-
bóth a néppártba fog csatlakozni. Képviselőjük
csak azért lépett fel pártkonkvisi programmal,
mert a néppárt eddig a parlamentben nem volt.

Anyakönyvi ügyek.*)

Nagybecskerek, november 19.

Egyik anyakönyvi kerületben megtörtént,
hogy illetékien anyakönyvvezető működött
közre a házasságkötésnél s magát a megkötött
házasságot is helytelenül anyakönyvvezeték. Az
esetet a felügyelő a belügyminiszter elé vitte,
honnan most a következő választ nyerte:

85.891. sz. M. kir. Belügyminiszter.

IV-c.
Tekintetes ur! Folyó évi július hó 16 án
396. szám alatt tett jelentése szerint Moity Du-
sán x-i és Kiurszky Jelena y-i lakosok házasság-
kötésével az y-i anyakönyvvezető felhatalmazása
folytán és annak területében a z-i anyakönyv-
vezető működött közre; ámbár a lakóhely szerint
az x-i és az y-i anyakönyvvezetők lettek volna il-
letékesek. A z-i anyakönyvvezető azonkívül az
előtte megkötött házasságot egyenesen az y-i
házassági anyakönyvbe vezette be.

Az 1894. XXXI. t.-cz. 32. és 33. §§ ahoz
képest a 27.243/95. — IM. számú házassági uta-
sítás 51. §-ának harmadik bekezdésében világosan
ki van mondva, hogy a felhatalmazó anyakönyv-
vezető területében való közreműködésre felhatal-
mazást csak olyan anyakönyvvezető kaphat, aki
a saját területében meghatalmazás nélkül működ-
heinek közre az illető házasság megkötésénél.

Ebből folyólag a z-i kerület anyakönyv-
vezetője, akinek kerületében a házasság egyike
sem lakott vagy tartózkodott, aki tehát az 1894.
XXXI. t.-cz. 31. §-ának második bekezdése alá
nem esett, a nyert felhatalmazás alapján csak
saját kerületében működhetett volna közre a ne-
vezett felek házasságánál, de egészen törvényte-
len volt az, hogy ő e házasság megkötésénél az
x-i kerületben működött közre.

Moity Dusán x-i és Kiurszky Jelena y-i
lakosok házasságának megkötésénél tehát az
eljáró anyakönyvvezető nem a saját kerületében
működött közre és nem is volt a saját kerületé-
ben eljárónak tekinthető.

* E rovatot az anyakönyvvezető urak érdekében
nyitottuk. Ez alatt minden az anyakönyvezés és házasság-
kötésre vonatkozó kérdésre szivesen felelünk, ha a feltett
minden egyes kérdés külön-külön félv papíron akként
íratik le tisztán és olvashatóan, hogy a félv papír egyik
lapja teljesen tisztán maradjon, másik lapján pedig a fele-
let felírására elég hely jusson, ezenkívül a kérdést a fele-
tevő aláírja s hivatali pecsétjével ellátja.
A kérdésre a feleleteket az állami anyakönyvi
felügyelő urtól szerezzük be.

A „TORONTÁL” tárczája.

Tatou.

— Octave Mirbeau. —

Bellordné asszony, a helyszerző, a minapá-
ban egy csöndes, szelid kis leányt ajánlott be
nekem tehénpásatornak; olyan helyes formás
mozdulatai voltak az eszemadtának, akár valami
báránynak.

— Erről is lesir a nyomoruság, mint a
többiről! — mondotta Bellordné. — Jó lesz a
kis fattyja akármire!

Ambátor az asszonyságnak a képe nem
tetszett valami nagyon, mégis felfogadtam a leány-
kát. Hova-tovább aztán annyira a szívemhez
férközött a gyerek, hogy kivettem kezéből a
baromfi udvar munkáját, nehéz az ő neki. Be-
fogadtam a házába, olyanformán, a hogyan, teszem,
valami ritka madarat, piczi kutyát, vagy csinos
caicrát vesz az ember a házába; kedvem télt
a mozdulataiban, a szeme nézésében. Csak járt-
kelt a házban az ő formás mozdulataival, —
egyebet se tett, minthogy rám bámult nagy szemé-
vel. Hangját szinte soha sem hallottam beszélgetés
közben, csak két szemével, két nagy, ártatlan,
örökösön rajtam nyugodó, imádságos, alázatos
szemével szólt nekem.

Tatou nak hívták.
Tatou! Micsoda furcsa név! Szinte meg-
érszik rajta a banánnak, meg a bambusznak
illata, pedig hát nem is tudta, hogyan került rá
ez a név, ki adta neki.

Mivelhogy nem is tudott ő magáról semmit
se, ha csak azt nem, hogy Tatou nak hívják.
Bis' én még maig sem értem, miért hitték épen

igy, hiszen az areán semmi olyan sem volt,
mint azokén az apró bronzos színű terem-
téseken, akik az Operenciás tengeren is tul,
bambusz-erdők árnyékában lubiczkolnak az issap-
ban: azoknak van ilyen fura, messze ízű nevök.

Honnan való volt, azt még annyira sem
tudta. Csak olyan homályosan rémlett neki, hogy
piczi korában nagy, vén házban nevelődött, de
börtön volt e vagy menedékhely, azt maga sem
tudta. Csupa olyan gyámoltalan, piczi lélek volt
benne, mint ő; isten tudja, micsoda nyomor-
tanyákról szakadoztak el.

El is pusztult ott közülök sok. Szinte min-
dennap vitték ki a kis koporsókat, reszkető
gyertyaszálak, egyhangu imádkozás közben a
temetőbe. Minden áldott éjjelen elrepült egy-
egy pic ike lélek a fehér nyoszolyából. De hát
került a helyükre más, került mindig minden-
felől, piczi, sápadt kezű, bámuló szemű, szenve-
déstől beesett képű.

Sohase pihent az ágy, de a koporsó se...
A temetőben meg egyre több-több fekete
fakereszt sorakozott egymás mellett.

Volt aztán még azokban a házakban sok
viaszképi, komor asszony, akiknek hosszú gyász-
ruhája a kövezetet surolta, fekete haja homlokát
verte s ajakát elfonnyasztotta a sok imádkozás,
akárcsak a virággyat az éjszakkéleti szél. Ezek-
ből a nagy házból, amikben éjjel-nappal eza-
kadatlanul zugott a haragszó, csupaszfolyosóik-
ról, kiastrom formájú udvaraikról, gyertyánfáik-
ról, szürke kövel kirakott falaikról, kápolnáikról
valami féltőség ragadt Tatoura, de csak
amolyan homályos félelem, akárcsak az emlékei,
amiket emlékezés keltett föl lelkében.

A sok kérdéssel kitudtam végre belőle,
hogy mikor kikerült abból a vén házból, soal
gálatba állott s a legdurvább munkát bísták rá.

Majd a vén emberek mocsokolták le, majd meg-
förtelmes banyák verték, ütötték. De a lelkén
nem maradt nyoma sem a mocsoknak, sem a
verésnek. Semmi se szennyezte be lelkének
kristálytisztaságát.

Egy esztendő alig telt el, Tatou unatkozott.
Akárhányszor azon értem, hogy sir.
Megkérdeztem:
— Miért sirsz?
— Hát mer' busulok.
— Aztán mért busulsz?
— Nem tudom...
— Ahán! azért busulsz, mert nem sze-
retsz már!

— Ol dehogynem! Ó! hogyne... Nagyon
szeretem. De a hazámat is nagyon szeretem
ám!...
— A hazádat?... Hát azt hogyan szeret-
hetnéd, mikor azt se tudod, merre van?
— Tán éppen azért szeretem... Szeret-
ném, ha visszamehetnék oda...
— Már pedig vissza nem mehetsz, oda,
ahonnan el se jöttél...
— Az, az... Há' szen éppen azért busu-
lok... éppen a miatt sirok...
Kicsivel aztán megszólított:

— Ma éjjel a hazámról álmodtam...
Tisztára fehér oraság volt... mindenfelől eget
láttam... muzsika szólt... Szeretnék oda
menni...
— De hát hova?
— Kelotnek tartok majd, a mig csak rá
nem akadok a hazámra...
Megpróbáltam, hátha kiverem a fejből;
adtam neki szallagot, meg bársonyt; vettem neki
egy fehér kecskét, finom szőrűt, mint a selyem...

A nevezett felek házassága ennél fogva az 1894. XXI. t. cz. 41. §. a) pontja értelmében semmis, hacsak a bíróságok a 42. §. b) pontját nem terjesztik arra az esetre is, midőn mindkét házastul abban a hitben volt, hogy a szomszédos anyakönyvvezető nem ugyan saját kerületében jár el, de saját kerületében eljárónak tekintik, vagy, ami szintén nincs kizárva, az esetet a 42. §. a) pontja alá vonják. Sőt az is lehetséges, hogy mivel a törvény az illetékeség (u. m. személyi illetékeség) hiányát általában nem tekinti érvénytelenségi oknak, a jelen esetben pedig a 31. §-nak csupán az illetékeségre vonatkozó szabálya sértetett meg, a házasság érvényesnek tekintendő.

Mint hogy azonban a házasság érvényességére eme lehetőségek dacára is nagy mértékben kétségek tekintendők, a feleket a törvényellenesen eljáró anyakönyvvezető előtt kötött házasság érvényességének bizonytalanságáról értesíteni és őket figyelmeztetni kellene, hogy a bizonytalanságot az által hártják el, ha a házasságot újból megkötik.

Az újból megkötött házasság anyakönyvezésénél czélszerű volna a megjegyzés rovatban kitüntetni, hogy a felek a megjelölendő anyakönyvi lapszámnak tanúsága szerint egymással már korábban házasságot kötöttek, e házasság érvényessége ellen azonban nyomós kétfelék merültek fel.

Az y-i anyakönyvben a további házasságkötésről foglalt bejegyzés törlése iránt, csupán azon okból, mert a felek újabb házasságot kötöttek egymással, nem kell kiigazítási eljárást indítani.

E bejegyzés ugyanis a való tényállásnak megfelel és a felekre nézve jogilag fontos tény tanúsít, különösen abban az esetben, ha a további házasság érvényesnek ítéltetik. Semmi esetre sem lehetne a korábbi házasságra vonatkozó bejegyzést abból a felfogásból kiindulva törölni, hogy a házasságkötés érvénytelen, mert az érvénytelenség csak a házassági perben hozott bírói ítélet alapján jegyezhető be az anyakönyvbe és ekkor is nem mint kiigazítás, hanem mint utólagos bejegyzés.

A jelen esetben azonban az a körülmény is fennforog, hogy a z-i anyakönyvvezető az 1894. XXXIII. t. cz. 65. §-ának és az 1895. évi 27.243. számú igazságügyminiszeri házassági utasítás 72. §-ának ellenére a házasság megkötését közvetlenül vezette be a házassági anyakönyvbe. Ezen szabálytalanság, mely a kérdéses bejegyzés közhitelességét legalább is kétséssé teszi, mindenesetre a lehetőséghez képest orvosolandó.

Mint hogy a kiigazítási eljárásnak csak a szabályszerűen lezárt és aláírt anyakönyvi bejegyzések tekintetében van helye, ezen egy idegen egyén által aláírt bejegyzés pedig ilyennek nem tekinthető, nem marad más hátra, mint a z-i anyakönyvvezetőt utasítani, hogy a házasságkötés és a tanúkkal a szabályoknak megfelelő jegyzőkönyvet vegyen fel, — amelyben mind a jegyzőkönyv felvétel, mind pedig a házasságkötés idejét külön a valóságnak megfelelően ki kell tenni.

De nem nyult sem a szalaghoz, sem a bársonyhoz, még a kecskét is elveszítette egyszer este az erdőben.

Egyre fogyott. Mozdulatai idegesekké lettek, nagy ártatlan szemérem lázas fátyol borult és ágyba kellett feküdni.

Szinte kétségbe estem.

Az isten megáldja, a mér megengedte, hogy elmenjek . . . Lám, két hónapja megyek már, két hónapja, két hónapja . . . a hazám iránt . . .

Szememben nem égett már a lán. Mozdulatai csak olyan helyesekké, csak olyan formákká lettek, mint annakelőtte voltak . . . De éreztem, hogy a kicsike vége felé jár. Be akartam takarni; megsimogattam a homlokát.

— Ne beszélj, Tatou . . . Megárt majd . . . Aludj el . . .

De nem fogadott szót, hanem a nyáráj lehelésénél is gyöngébben, tisztában susogta:

— Olyan jó vagy . . . nagyon szeretlek . . .

Ast hittem már, sose érek el oda . . . Olyan fáradt voltam! Két hónapja, hogy éjjelnappal a hazámnak tartok! De tegnap megláttam kicsit messziről . . . Csak egynéhány percz, egy . . . oszt odaérek! . . . Jaj de szép föld . . . Csupa fehér minden . . . a végét be se látom . . . Jaj de jó lesz ottan!

Ast hiszem, egyszeribe meg szakadt a szívem: — Tatou! . . . Tatou! . . . Ne szólj már ilyet . . .

Csupa fehér! . . . Az no . . . no hát hála . . . itt vagyok! . . . Oh . . .

Feje lecsuklott a párnára.

Se kiáltott, se jajgatott — meghalt. Csak a kesén éreztem valami gyöngé rándítást: a halál szállott ki akkor belőle.

Ez a jegyzőkönyv azután az y-i anyakönyvvezető által a szabályoknak megfelelően lesz az anyakönyvbe bevezetendő, ki egyszersmind az eredeti bejegyzés mellett az anyakönyvi lap szélén megjegyyezze, hogy a szabálytalan bejegyzés a hivatkozandó lapon szabályosan pótoltatott. Budapest, 1896. évi október hó 26-án. A miniszter helyett: Széll Ignác s. k., államtitkár.

HIREK.

Tájékoztató.

November 19. Vásár Nagybecskereken.

November 28. Kereskedő ifjak táncestélye.

December 14. Közig. bizottság ülése.

Pitzyle Szaniszló egyedüli diplomirozott fogorvos specialista Torontálmegyében. Nagy-Becskereken Bauerféle házban Ferencz-József téren. Rendel naponta.

A gőzfürdő naponta reggeli 5 órától nyitva van; nők részére kedden és pénteken délután.

— **A királyné nevenapja.** Erzsébet királynénak, Magyarország Nagyaszonnyának névnapja alkalmából ma délelőtt 9 órakor a róm. kath. plébánia templomban ünnepélyes isteni tisztelet tartatott, amelyen Fonyó István adminisztrátor pontifikált a szokott segédlettel. A misén részt vettek az összes polgári és katonai hatóságok, valamint a tanintézetek növendékei tanáraik vezetése alatt.

— **Személyi hír.** Rónay Jenő főispán tegnap este hivatalos ügyekben Budapestre utazott.

— **Az allspán szabadságon.** Dr. Dellina a nics Lajos allspán a mai nappal kezdte meg tizenegy napra terjedő szabadságát.

— **A plarista-rend.** Most jelent meg a magyar kegyes-tanítórend névtára az 1896-97-ik tanévre, melyből megtudjuk, hogy a rend jelenlegi főnöke Frank Ferencz királyi tanácsos. A rend személyzetében 258 egyén van, köztük 13 aranymisé. Ünnepélyes és egyszerű fogadalmas növendék van 94, ujoncz pedig 26. A rend anyagi és szellemi ügyeinek központi vezetésével nyolczan foglalkoznak, érdemesült tanár, mint hási lelki atya 18 van. A tanügy terén 228-an működnek, ezek közül gimnáziumokban 210. — A rend vezetése alatt közoktatásban részesültek a mult tanévben 8591-en. — A nagybecskereki ház főnöke Balázs József, tagjai pedig dr. Kis Sándor, Hadady Géza és Frank István. A kegyes tanítórend azonkívül részint az alapítványból, részint a sajátjából két világi tanárt alkalmaz ideiglenesen.

— **Visszautasított kiállítási érem.** Most kezdődött meg az ezredéves kiállítás érmeinek kiosztása s van már kiállító, aki nincs megelégedve azzal, ami neki jutott. Temesvárról írják nekünk, hogy Kossak József fényképész, akit a tavasszal neveztek ki udvari fényképésznek, visszautasította azt az érmet, amelyet a jury juttatott neki. Ezen az érmen „a jó munkáért” felirat áll. A fényképész a visszautasítást azzal indokolja, hogy az érem nem megfelelő, mert ő eddig arany és ezüst díjakat nyert mindig.

— **Sertésvész Nagyikindán.** Levelezőnk írja: Már-már azon a ponton állottunk, hogy Nagyikinda városát a sertés-zár alól feloldják, de a napokban újból oly tömegesen fordult elő a sertésvész, hogy a zárt a hatóság továbbra is kénytelen fentartani. A vész egyes gazdáknak spekuláció céljából Munkácsról hozott sertés állományában tört ki és ez oka annak, hogy a vására hizott sertést, a kikindai fogyasztó közönség nem csekély kárára, nem szabad felhajtani.

— **Színházi hír.** K. Hegyesi Mari urnő, a Nemzeti színház legszebb művésznője szombaton este kezdte meg Nagybecskereken négy estére terjedő vendégszereplését. A művésznő a következő négy legkedvesebb darabjában fog fellépni: Kaméliás hölgy, Csigány, Romeo és Julia, Lecouvreur Adrienne. Az igazgatóság a négy előadás tartamára a helyarákat felemelte. Családi páholy 6 frt, alsó 5, közép 4, felső 2 frt 50, körzsek 1 frt 20 kr., I. rendű sárszek 1 frt, II. rendű 80 kr. Jegyeket már most lehet váltani a pénztárnál, hol előjegyzéseket is elfogadnak az előadásokra.

— **Egyházi ének.** Mint már említettük, Guti Sarolta kisasszony péntek este énekelt a fog a sinagógában az isteni tiszteletnek. Mint most bennünket értesítenek, az isteni tisztelet 1/2 órákor venni kezdett.

— **Szerencsétlen vadászat.** Fibison (Temes m.) a napokban az ottani vadásztársaság Kendeffy Vidor fiatal embert, kire még Nagy-Becskereken is fognak emlékezni, amennyiben itt végezte középiskolai tanulmányait — meghívta a határban tartandó vadászatra. Kendeffy eleinte vonakodott a meghívást elfogadni, különböző elfoglaltságát hozta fel okul, mintha sejtette volna, hogy rá nézve a vadászat végzetessé válik. Minden áron ki akart térni a meghívás elől, de addig nyaggatták, míg megígérte, hogy a délelőtti folyamán ő is kimegy a vadászatra. A rendes vadásztársaság nem tulajdos korán ment ki a határba, Kendeffy Vidor pedig valamivel korábban indult s a vadásztársaság által megjelölt helyen a bokrok közt várakozott rájuk. A vadásztársaság egyik tagja: a fibisi kovácsmester, amint a bokrok felé közeledett mozgást vett észre, s abban a hiszemben, hogy valami vad lehet ott, a mozgó bokorra lőtt. A golyó talált, s képezhetni a vadásztársaság rémületét, a midőn a bokrok közt Kendeffy Vidort találták fel — vérében fekvő. A golyó éppen homlokán találta s rögtön halált okozott. Az esetről azonnal értesítették az illetékes hatóságot. A végzetes vadászat az egész vidéken nagy megdöbbenést keltett, a bíróság pedig megindította a vizsgálatot a vadásztársaság ellen.

— **A virtus áldozata.** A lippai országos vásárról hazamenet az országuton Feil Jakab szent-andrási garda és Vukuleszku Tódor néri román paraszt találkoztak egymással. Utközben a német és a román nemzet erőnyeiről kezdtek vitatkozni és majdnem összekaptak a fölött, hogy német vagy román ember tud-e többet inni a nélkül, hogy lerészegednék. Fogadásra került a dolog, és hogy a fontos kérdést megoldják, betértek egy utzáli korcamába. Vukuleszku Tódor, nehogy a román nemzet becsületén csorba essék, egy liter pálinkát ivott ki egy hajtásra és büszkén kelt fel az asztaltól, mert utitársa nagy szégyonére egy félliterrel sem bírt megbirkózni. Feil Jakab lefizette a két forintot, a miben fogadtak és a két paraszt ismét utnak indult. Alig mentek néhány lépést, Vukuleszku rosszul lett, úgy, hogy egy éppen araméni kocaira kellett feltenni és haza szállítani. Otthon orvosi gyógykezelés alá vették, de már későn. Eltélvel fizette meg a virtuskodó atyafi a megmentett nemzeti becsületet.

— **A saisonból.** Mind jobban hullanak a levelek, már tudniillik azok, amelyek mindeddig nem hullottak le végelgyengülésben és míg a láb a vörössárga leveleket tapossa, addig a szaglára alkotott szerv — könyeket hullat az elmúlás felett. Ugyanis igen sok náthás embert látunk, akik rekedten beszélnek és életuntak. Kellemetlen dolog is az nagyon, ha az ember reggel friss egészségben távozik el hazulról és délben, amikor hazatér, azt vossi észre, hogy gyanus gyorsasggal kell zsebkendőjét a szaglára hivatott szervéhez emelnie. A feje fájt, úgy érsi, mintha a zsebkendő csücskével az orrhátyáját ciklardozná valaki és a kellemetlen fejfájás egyre kinossa mindaddig, míg egy hatalmasat nem tüszzen. Ekkor egyszerre megváltozik a helyzet, tüszzentést tüszzentés követ, megérkezett a Nátha. Nosza, ami izzasztásra való szereket ősidők-től fogva felfedeztek a vén asszonyok, azonnal mind használatba veszik, mert izzadni kell. Estére állig takaróznak be a dunyhával, forró teát isznak, melynek gőze vastag csöppekben rakodik le a szegény Náthás ember arczára, de hiába minden: a Nátha ellen nincsen orvosság. Meg kell várni szép csendesesen, amíg megunja az ember kinezását s addig legfeljebb káromkodással könnyíti a szerencsétlen halandó Náthás állapotán. A Nátha, a Nátha! Még azt sem engedi meg, hogy az ember dohányozhassék. A cigaretta füstjét, mely egyébként mennyei élvezetet ad, most nem érsi, de nem is látja az ember, aminthogy Náthás állapotban egyáltalán semmit sem lát. Csak a zsebkendőt, azt a régi, hü barátot, mely egyedüli vigasztalója súlyos bajában a Náthás embernek. Akik mindig vigyáznak arra, hogy finom, fehér batiszt-zsebkendővel tüntethessenek, azok most kénytelen-kelletlen nagy, abroszoknak is beillő, kék és más színű zsebkendőket használnak. Szépen szaporodik a Náthás emberek száma és ha feltűrt gallérral látnak sietni az utcán egy embert, aki kőbe kőbe nagyokat krárog és görosösen szorongatja kezében a zsebkendőt, biztosra vehetik, hogy en az ember náthás.

— **Ápolónők felvétele.** A magyar vöröskereszt egyesület 1897. évi január hó elején új betegápolói tanfolyamot nyit az Erzsébetkórházban. A betöltendő 11 helyre pályázhat minden fedhetlen előéletű nő, 20—40 életév között, ki erkölcsi jobb meggyőződésből, hivatásszerűleg kíván az ápolónői életpályára lépni. A kérvények a szükséges okmányokkal felszerelve legkésőbb folyó évi december hó 15-éig terjesztendő be a magyar vöröskereszt egyesület igazgatóságához (IV. Koronaherceg utca 2.), hol a közelebbi feltételek is megtudhatók. A folyamodványhoz melléklendők: a) keresztlevél, illetőleg anyakönyvi kivonat; b) ha az illető férjhezett vagy kiskorú, beleegyezése a férjnek, szülőknak vagy gyámnak; c) erkölcsi bizonyítvány, mely vidéken az illető lelkésszi hivataltól, nagyobb városokban az illetékes hatóság által is kiállítandó; d) hiteles bizonyítvány arról, hogy magyarul, esetleg németül is beszélni, írni és olvasni tud a kellő feladással; e) hatósági bizonyítvány a folyamodó családi viszonyairól és foglalkozásáról; f) egészségi és himlőtöltési bizonyítvány.

— **Egy tragédia utolsó felvonása.** Nemrég megírtuk, hogy Enyedy Olga, Enyedy Lukácsnak, az agrárbank vezérigazgatójának leánya, ki Szivós Lajoshoz ment nőül, férjének gyógyíthatatlan betegsége miatt öngyilkos lett. A férj meg sem is tudta feleségének halálát, mert akkor már igen súlyos beteg volt. Ma kapjuk a hírt, hogy Szivós Lajos, Karánsebes városának volt polgármestere, a magyar folyam és tengerhajózási részvénytársaság főfelügyelője, hosszas szenvedés után Budapesten meghalt 32 éves korában. Már mint polgármester Karánsebesen köztisztviselőben részesült, bizonyítja ezt, hogy a tulajdonban román lakosságú város díszpolgárának választotta meg.

Színház.

Stern Izsák.

Miklósi Gyulának, a kedvelt komikusnak jutalomjátéka sokkal jobban is sikerülhetett volna — nem erkölcsileg, hanem anyagilag. Meglehetősen kevés közönség nézte végig tegnap az előadást, de annál több volt a taps, melynek nagyrésze minden esetre a jutalmazottnak szólt, ki pompás alakításával folytonos derűtségben tartotta a házat. Miklósi tegnap elemében volt; mint már említettük is, az ő tehetsége különösen a zsidó alakok kreálásában jut érvényre, amivel még nem állítottuk azt is, hogy másban nem volna jó. Mindenesetre sok benne a fiatalos hév, s ha egyről-másról leszokik, egyike lesz a legjobb vidéki komikusoknak. Jó barátai tegnap csinos babérkoszorúval lepték meg, mely virslivel volt díszítve. Az előadás általában a jobbák közé tartozott, a többi szereplők is, ugymint Tuboly Klementin, Sárdy, Nyitrai, Bátor, Kalmár, Havasi, Lángh stb. sok kedvvel játszottak és nagyban hozzájárultak Miklósi sikeréhez.

—y

Irodalom és művészet.

• „Éljen a haza!” Magyar egyveleg, zongorára két kézre összeállította Ivánfi Iván (Greizinger Iván). Megjelent Klökner Ede kiadásában Budapesten, ára 1 frt 50 kr. A magyar dalok legszebb gyöngyei és egyéb magyar motívumok képezik az egyveleget, amely egyedül áll eddig ebben a zsánerben. Ivánfi nagy zenei tudása és finom ízlése egyaránt képesítették arra, hogy ezzel a művel megajándékozza a magyar zenekedvelő publikumot, amely bizonyára köszönettel fogja fogadni azt, mert nem lesz többé a selejtes német potpourrikra utalva. Az átirat közepes nehézségű, úgy, hogy kissé gyakorlottabb zongorázók könnyen lejátszhatják. Ajánljuk a remek, szépen harmonizált, 32 legszebb magyar dalokból összeállított 16 lapra terjedő szép kiállítású füzetet a jó magyar zenét kedvelő zongorázók különös figyelmébe. Kapható a kiadónál Klökner Ede zenemű kiadóhivatalában Bpest, VI., Csengery-utca 62/a sz.

* Ferenczy Idának, a királyné bizalmasának legújabb arcképe közli az „Ország Világ” e heti száma, s egy igen előkelő írónk tollából rendkívül érdekes cikkben emlékezik meg arról a kiváló szerepről, melyet Ferenczy Ida az udvarnál betöltött s arról a nagy szolgálatokról, melyet az ő gyökereig magyar szíve és magyar

lelke minékünk tett az udvari életben. Ez a cikk kétségkívül nagy feltűnést kelt mindenfelé. Az „Ország Világ” többi hasábjain Várad Antal, Adorján Sándor, Beöthy Zsigmond, dr. Falk Zsigmond, Harrach József, Téglás Gábor neveivel találkozunk érdekes cikkek és költemények alatt. Két nagyérdékű francia regény közlése folyik ebben a számban Tilliar Claude-tól és Delpit Alfred-től. A képek közül legyen elég megemlítenünk az új képviselők arcképsorozatát, M Bryan és Mac Kinley-ek, az Unio elnökjelöltjeinek arcképeit, igen szép színes képeket, festmények hű reprodukcióit stb. Az „Ország Világ”-ot igen ajánljuk olvasóink figyelmébe; előfizetési ára — úgy tudjuk — negyedrészre csak két frt. Mutatványszámokat kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal. (Budapest, V., Hold utca 7. sz.)

* A „Zenélő Magyarország” zongora zenemű folyóirat november 15-iki XXII. füzetében a következő szép zeneműveket közli: I. Buday J. „Száll szellő hordja a fák levelit.” II. Angyal Armánd „Eszik az eső” két szép magyar dalt. III. Mozkovszky Mór hírneves „Spanyoltánczait” egyikét 4 kézre. IV. Grieg Eduard nagynevű norvég zeneszerzőnek „Norvég nemzeti dal” klasszikus szépségű művét. V. Sousa J. F. „Highlife” című seneidig indulóját. Ily gazdag tartalommal jelenik meg minden füzet a „Zenélő Magyarország”-nak mindenkori 10 oldal zenével, egy füzet ára 20 kr. E folyóirat egy évnegyedben hat ily gazdag tartalmú füzetet ad 60 oldal zenével s ára a 6 füzetnek 1 frt. Előfizetni a „Zenélő Magyarország” kiadóhivatalában Budapesten, VI., Csengery utca 62/a., honnan mutatványszámot ingyen küldenek.

Legújabb hírek.

A képviselőház elnöksége.

Budapest, november 18. Az új képviselőház elnökségében csak annyi változás lesz, hogy a képviselővé meg nem választott Teleszky István helyébe új második alelnököt választanak. Elnök lesz újból Szilágyi Dezső, első alelnök pedig Berzeviczy Albert. A második alelnöki tisztelet felajánlották Radó Kálmánnak, ki azonban azt nem fogadta el és így ma Láng Lajos a kormánypárt második alelnök-jelöltje.

Az orosházai képviselőválasztás.

Budapest, nov. 18. Orosházán tegnap ejtették meg a pótválasztást Veres József függetl. és 48-as párti, továbbá Zay Miklós gróf szabadelpvüparti jelöltek közt. A választás eredményét a választási elnök 9 órakor hirdette ki, mely szerint Veres József 1181 szavazatot, Zay gróf pedig 1233 szavazatot nyert és így Orosháza képviselőjévé Zay Miklós választott meg.

Táviratok.

Ferencz Ferdinánd főherceg.

Budapest, nov. 19. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Meránból sürgönyzik, az ott időző Ferencz Ferdinánd kir. hercegnek egészségi állapota folyvást javulófélben van, a herceg naponként hosszabb sétákat tesz a hegyek közé.

A mohácsi mandátum.

Budapest, nov. 19. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mohácsról jelentik: A választást ma reggel 8 órakor kezdték meg. A pótválasztás Jágics József (np.) és Stajevics János (sz.) jelöltek között folyik. A tegnapi botrányhoz képest elég csendesen viselkedik a nép. Délben Stajevics volt többségben.

Az infansnő szökése.

Budapest, nov. 19. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisból jelentik: Daczára egyes lapok híreinek, mindeddig semmi biztosat sem tudni arról, hogy hol tartózkodik Bourbon Elvira hercegnő és Folchi festőművész. Az a hír, mintha tegnap egy párisi szállodában megtalálták volna a szerelmes párt, teljesen légből kapott.

Árvizek.

Budapest, okt. 19. (A „Torontál” eredeti távirata.) Az utóbbi napok nagy esőzései folytán ismét Európa számos részében árvizek fordulnak elő. Szerbiától és Montenegrótól eltekintve, hol az árvíz több millióra menő kárt okozott, legújabbán Rómából, Lombardiából, Spanyolország déli részéből és Karinthiából jelentenek nagyobb árvizeket.

Az örmény felkelés.

Budapest, nov. 19. (A „Torontál” eredeti távirata.) Konstantinápolyból telegrafalják, hogy a szultán rendeletet bocsátott ki, amely szerint az örmény zendülők felett ítélkező külön törvényszék megszintetett, a felkelők ügye pedig a semmitűszékhez áttétetett.

VASUT-ÜGYEK.

Magy. kir. államvasutak.

Hirdetmény.

(Dél-német osztr.-magy. vasúti kötelék). Új gyümölcs díjszabás életbeléptetése.

Vonatkozással a „Vasuti és közl. közlöny” f. évi 99. illetve 112. számában 106.442. C. II. illetve ad 106.442. C. II. száma alatt közzétett hirdetményünkre, köztudomásra hozzuk, hogy a kérdéses új gyümölcs díjszabás folyó évi december hó 1-én fog életbe lépni.

Ezen díjszabás kapható a részleges vasuti igazgatóságoknál és állomásokon példányonként 85 fillérért.

Budapest, 1896. évi október 22-én.

A m. kir. államvasutak igazgatósága a részleges vasutak nevében is.

(Utányomás nem díjazatik.)

Magy. kir. államvasutak.

Hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak igazgatóságától vett értesítés szerint a budapest—fümei vonalon az 1067. sz. tehervonat f. évi november hó 8-ától kezdve Kaposvár és Dombóvár között II. és III. osztályú utasok részére személyszállítással fog közlekedni.

Indulás Kaposvárról d. e. 10 óra 46 perccor, érkezés Dombóvárra d. u. 12 óra 13 perccor. Budapest, 1896. november 2.

Az igazgatóság.

(Utányomás nem díjazatik.)

Városi színház.

Nagy-Becskerekén, csütört. 1896. november 19-én.

A VIGÉCZEK.

Eredeti fővárosi életkép dalokkal 3 felv. Irta: Kívössy Albert. Zenéjét: Barna Izsó. (Rendező: Lángh, Karnagy, Fleischer.)

S z e m é l y e k :

Müller Sebestyén, fűszerkereskedő	—	Nyitrai Sándor
Szidi) leányai	— — — —	Tuboly Klement.
Gizi)	— — — —	Gösz Aranka
Csuka Dénes, budapesti nagykereskedő	—	Sárdy Károly
Alfréd, fia	— — — —	Kalmár Gyula
Konyai Menő	—	Báthory Béla
Abeleszy Győző	—	Lángh Ödön
Berelesz Samu	—	Miklósi
Czakó Viktor	—	Füst Hermin
Griffi Szaniszló, segéd Müllernél	—	Nagy Gyula
Lengei Fany trafikós lány	—	Ligethy Mari
Melanie, Abelesz felesége	—	Lánghné Erna
Pásztoi Jenő, könyvvezető Müllernél	—	Vojnits Béla
Luigi Basso, a szép olasz	—	Kons János
Giacomo	—	Ódry
Guiletta	—	Fodor Ilon
Rosetta	—	Olajos Réza

Kezdete este fél 8 órakor.

Hirdetések.

1798. tkvi sz. 96.

1078-1.1

Arverési hirdetményi kivonat.

A perlaszi kir. jbiróság, mint tkkvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán a m. kir. államkincstár végrehajtató javára 147 frt 22 kr tőke, ennek 1893. évi október hó 16-tól járó 6% kamata, 9 frt 80 kr eddigi, 10 frt 15 kr jelenlegi, a még felmerülendő árverési költség kielégítése végett az 1881: LX. t.-cz. 144. §-a alapján, 146. §-a értelmében Csurescin Málta és Csurescin Joka tomaseváci lakos ellen a Tomasevác községben fekvő és a tomaseváci 635. számú tjkvben foglalt: 1. 74 hrzi 1. dülő 1 hold szántó 197 frt; 2. 74 hrzi 3 dülő 1 hold szántó 112 frt becsárban az árverést elrendeli s azt, valamint a megállapított feltételeket ezennel közhírré teszi.

A nyilvános árverés Tomasevác község házában 1896. évi december hó 10. napján d. e. 9 órakor fog megtartatni a következő úgy a tkkvi hivatalban, mint a Tomasevác községben kifüggesztett s megtekinthető feltételek mellett.

1. Kikiáltási ár a becsár.
2. Ezen árverésen a fenti ingatlan a kikiáltási áron alul is eladatni fog.
3. Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át avagy 19 frt 70 kr és 11 frt 20 krt készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. jbiróság tkvi oszt. Perlaszon, 1896. évi szeptember hó 3 án.

Tóth,
kir. aljbíró.

Arverési hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy mind azon zálogtárgyak, melyek a törvény értelmében lejártak, 1896. évi december hó 7 én délelőtti 9 órakor az alulírott intézetben nyilvános árverés alá kerülnek. Ezen zálogtárgyak hosszabbítása csak 1896. december hó 5-éig eszközölhető.

Nagybecskerek, 1896. november hó 18-án.

Első nagybecskereki zálogintézet.

1076-8.1

1418. tkv. szám. 1896.

1075-1.1

Arverési hirdetmény.

A perlaszi kir. jbiróság mint tkvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtatónak Vijatov Ráda és társai tomaseváci lakosok elleni végrehajtási ügyében 385 frt 25 1/2 kr. tőkekövetelés, ennek 1894. évi ápril hó 21. napjától járó 6% kamatai, 14 frt 80 kr perbeli, 12 frt 65 kr megállapított jelenlegi és még felmerülendő költségek kielégítése végett az 1881. évi LX. t.-cz. 144. § a alapján s 146. §-a értelmében 1896. évi december hó 3-ik napján d. e. 9 órakor Tomasevác község házában, az ezen kir. járásbiróság területén fekvő Tomasevác községe 189. illetve 709. sz. tkvben foglalt következő ingatlanok, u. m.:

- 400 □-öl házhely 100 frt; 148. hrsz.
- 4. dülő 400 □-öl szántó 28 frt; 148. hrsz.
- 2. dülő 1⁸⁰⁰ hold szántó 354 frt; 148. hrsz.
- 3. dülő 1⁸⁰⁰ hold szántó 356 frt; 148. hrsz.
- 4. dülő 1⁸⁰⁰ hold szántó 176 frt; 148. hrsz.
- 5. dülő 166 □-öl kaszáló 7 frt; 148. hrsz.
- 5. dülő 1200 □-öl kaszáló 47 frt; 27. hrsz.
- 166 □-öl szőlő 54 frt; 27. hrsz. 70 □-öl kert 6 frt ezennel megállapított kikiáltási ár mellett külön-külön el fognak árvereztetni, ezen árverésen magasabb ígért hiányában a fenti ingatlanok a kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

A venni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben vagy óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban bnatpénzzül letenni.

A kir. jbiróság tkvi oszt. Perlaszon, 1896. évi szeptember hó 9-én.

Tóth,
kir. aljbíró.

359. 586. 582. sz. b. v. 1896.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a török-becsei tekintetes kir. járásbiróság 2523. 4653. 5161 polg. 1896. számú végzése által Steinitz Kálmán és fia nkikindai s Kimmel J. és C. temesvári czég mint végrehajtatók javára Gyurékovits A. F. aracsi lakos ellen 57 frt 75 kr és 59 frt 98 kr. tőke, ennek 1895. évi nov. és decz. hó 5. és 31. napjától számítandó 6% kamatai s eddig összesen 106 frt 83 kr. perköltség erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 350 frtra becsült kb. 27 öles elvihető kukorica göréből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 8063. polg. 1896. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Aracson alperes lakásán leendő eszközölésére 1896. évi november hó 26-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóság ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Török-Becsén, 1896. évi november hó 4. napján.

Rankovits István,
kir. bir. végrehajtó.

1077-1.1

1419. tkv. szám. 1896.

1074-1.1

Arverési hirdetményi kivonat.

A perlaszi kir. járásbiróság, mint tkvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán a m. kir. államkincstár végrehajtató 136 frt 15 kr tőke, ennek 1893. évi október hó 6-tól járó 6% kamata, 10 frt 95 kr eddigi, 9 frt 67 kr jelenlegi s még felmerülendő árverési költség kielégítése végett az 1881: LX. t.-cz. 144. §-a alapján s 146. §-a értelmében Vaszits György és Vaczits Zsiva tomaseváci lakos ellen a Tomasevác községben fekvő és a 148., illetve 389. számú tjkvben foglalt 1) 154. sz. házhoz tartozó 400 □-öl házhely 80 frt; 2) 153. hrsz. 100 □-öl kert 35 frt; 3) 153. hrsz. 100 □-öl kert 35 frt; 4) 100. hrsz. 1. dülőbeli 1200 □-öl szántó 110 frt; 5) 100 hrsz. 2. dülőbeli 1200 □-öl szántó 119 frt becsárban az árverést elrendeli

s azt, valamint a megállapított feltételeket ezennel közhírré teszi.

A nyilvános árverés Tomasevác község házában 1896. évi december hó 4-ik napján délelőtt 9 órakor fog megtartatni a következő úgy a tkvi hivatalban, mint a Tomasevác községben kifüggesztett s megtekinthető feltételek mellett.

1. Kikiáltási ár a becsár.
 2. Ez árverésen a fenti ingatlan a kikiáltási áron alul is eladatni fog.
- Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 8 frtot, 3 frt 50 krt, 3 frt 50 krt 11 frtot és 11 frt 9 krt készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban letenni.

Perlasz, 1896. évi szeptember 3-án.

Tóth,
kir. aljbíró.

9855. tkvi sz. 1896.

Arverési hirdetmény és árverési feltételek.

A nagybecskereki kir. trvszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Babinszky János nagybecskereki lakos végrehajtatónak Vozáf Adám, illetve Dir György és Dir Zsuzsánna tót aradáci lakos végrehajtást szenvedők elleni 120 frt tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. trvszék területén levő tót-aradáci 375. sz. tjkvben. A I. 185-186. hrsz. 83. ö. i. sz. ház, udvar és kert 800 □-öl területtel, 1507. hrsz. 800 □-öl területű pótkert összesen 559 frt kikiáltási áron 1896. évi december hó 7-ik napjának délelőtt 10 órájkor Tót-Aradác község házában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígérte senki sem tenne, az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alól is el lesz adandó.

2. Arverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árnak 10%-át, vagyis 55 frt 90 krt készpénzben vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333.ig. min. rend. 8. §-ában jelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bnatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. trvszék tkvi irattárában és Tót-Aradác község előjáróságánál megtekinthetők.

Kelt a nagybecskereki kir. tszék tkvi hatóságánál, 1896. évi szept. hó 25-én.

Huczky,
kir. tszéki bíró

1079-1.1

HIRDETME NY.

1012a-43

Ó cs. és ap. kir. Felsége f. évi október hó 4-én Budapesten kelt legfelső elhatározásával legkegyelmesebben megengedni méltóztatott, hogy a f. év végével rendezendő

XIX-ik jótékonyczélu magy. kir. állami sorsjáték

remélhető tiszta jövedelme akként osztassék fel, hogy 1. a vagyontalan állami tisztviselők özvegyei és árvái részére létesítendő alap, 2. a kézi-vásárhelyi „Stephánia” menedékház, 3. a budapesti első gyermekmenhely, 4. a kolozsvári „Mensa Akademia”, 5. a szünidei gyermektelep-egylet, 6. a fehér kereszt-egylet, 7. a Czirkvenica mellett létesítendő tengeri gyermekotthon és 8. az első budapesti szegény gyermekotthon-egylet egyenként egy tízed; míg 9. a budapesti „Erzsébet” kórház-egylet, 10. a győri nádorvárosi leányotthon és 12. a budapesti VII. kerületi népkonyha egyenként egy huszadrésében részesítessék.

E sorsjáték összes 3282-ben megállapított nyereményei az alább következő játéktörv szerint

160,000 forintra ragnak és pedig:	60000 frt	2 nyeremény egyenkint	2000 frt
1 főnyeremény	15000 "	4 " " " "	1000 "
1 " " " " " " " " " "	10000 "	20 " " " "	500 "
1 " " " " " " " " " "	5000 "	50 " " " "	100 "
1 nyeremény	4000 "	200 " " " "	50 "
1 " " " " " " " " " "	3000 "	3000 " " " "	10 "

az összes nyeremények készpénzben fizettetnek ki.

A húzás visszavonhatatlanul 1896. évi december hó 23-án Budapesten törölnék.

Egy sorsjegy ára 2 frttal o. é. van megállapítva.

Sorsjegyek kaphatók a lottó-igazgatóságnál Budapesten (Pest, fővámház, félemelet) ahová a megrendelt ára postautalvány mellett előre beküldendő, valamennyi lottó-, s- és adóhivatalnál, a legtöbb postai vatalnál, a bécsi „Merkur”-nál és minden városban és nevezetesebb helységben felállított egyéb sorsjegyárló közegnél.

Budapesten, 1896. október hó 4-én.

M. kir. lottó igazgatóság.